

İşaratü'l-İ'caz'da münafıklarla ilgili on iki ayetten bahsediliyor; ancak ayet sayısı on iki değil on üçtür. Buna nasıl cevap verebilirsiniz?

Bakara Suresi'nin ilk *beş âyeti müminlerin*, müteakip *iki âyeti kâfirlerin*, sekizinci âyetten itibaren *on üç âyet ise münafıkların* bariz sıfatlarını anlatmaktadır.

Söz konusu ayetlerin mealini aşağıya alıyoruz:

8. Öyle insanlar da vardır ki “Allah’a ve âhiret gününe inandık.” derler; Oysa iman etmemişlerdir.

9. Akılları sıra Allah’ı ve iman edenleri aldatmayı kurarlar. Kendilerinden başkasını aldatamazlar da farkında değiller.

10. Kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını daha da ilerletti. Bu yalancılıkları, bu samimiyetsizlikleri sebebiyle bunlara gayet acı bir ceza vardır.

11. Ne zaman onlara: “Yeryüzüne fesat saçmayın!” denilse “Biz sadece barışçımız, ortalığı düzeltmekten başka işimiz yok!” derler.

12. Gözünüzü açın, bunlar bozguncuların ta kendileridir, lâkin şuuruları yok, farkında değiller.

13. Ne zaman onlara: “Şu güzel insanların iman ettiği gibi siz de iman edin.” denilse “Yani o beyinsizlerin inandıkları gibi mi inanalım?” derler. Asıl beyinsizler kendileridir de farkında değiller.

14. Bunlar iman edenlerle karşılaştıkları vakit “Biz de müminiz.” derler. Fakat şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında da: “Emin olun biz sizinle beraberiz, biz onlarla alay ediyoruz.” derler.

(**Şeytan:** “Azgınlıkta, şer ve kötülükte kendi benzerlerini çok geçmiş kötü, inatçı” anlamında cins ismi olup cinlerden olduğu gibi insanlardan da olabilir. Cin şeytanlarının ataları İblis olup, bazan özel isim olarak İblîs yerine eş-Şeytan kullanılır.)

15. Allah da kendileriyle alay eder ve azgınlıklarında onlara mühlet verir; böylece onlar bir müddet başıboş dolaşırlar.

16. İşte onlar hidâyeti alacaklarına, dalâlete müşteri oldular. Ama bu, kârlı

bir ticaret olmadı. Çünkü kâr yolunu tutmadılar.

17. Bunların hali, o kimsenin haline benzer ki aydınlanmak için bir ateş yakar. Ateş çevresini aydınlatır aydınlatmaz Allah onların gözlerinin nurunu giderir ve karanlıklar içinde bırakır, onlar da göremez olurlar.

18. Sağır, dilsiz ve kördürler onlar. Onun için hakka dönmezler.

19. Yahut onların durumu gökten sağnak halinde boşanan ve içinde yoğun karanlıklar, gök gürlemeleri ve şimşekler bulunan yağmura tutulmuş kimselerin durumuna benzer. Yıldırımların verdiği dehşetle, ölüm korkusundan, parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Fakat Allah kâfirleri çepeçevre kuşatır.

20. Şimşek nerdeyse gözlerini köreltecek. Önlerini aydınlattı mı ışığında yürürler, karanlık çökünce de dikilir kalırlar. Allah dileseydi kulaklarını sağır, gözlerini kör ederdi. Allah gerçekten her şeye kadirdir.

Konu ile alakalı Risalede geçen kısım ise şu şekildedir:

"Nasıl ki, bir hükümde iki müfredin iştiraki veya bir maksada iki cümlenin ittihadı atfı icap ettirir. Kezâlik, bir hedefi, bir garazı takip eden iki kıssanın da atıfları belâgatın iktizasındandır. Binaenaleyh, on iki âyetin hülâsasını tazammun eden münafıkların kıssası, kâfirler hakkında geçen iki âyetin meâline atfedilmiştir."

"Evet vakta ki, en evvel Kur'ân'ın senâsıyla başlandı. Sonra mü'minlerin medhine intikal etti. Sonra kâfirlerin zemmine incirar etti. Sonra, insanların kısımlarını ikmal etmek için, münafıkların kıssası zikredildi."(1)

On Dokuzuncu ayet ile Yirminci ayet mana ve belagat açısından birbirine çok yakın ve birbirini itmam eder bir mahiyette olduğu için Üstad Hazretlerinin ikisini bir saymış olması kuvvetle muhtemeldir. Eski nüshalara bakmaya gerek yok, zaten bahsin içinde Üstad Hazretleri on iki rakamını telaffuz ediyor.

(1) bk. [İşârâtü'l-İ'câz, Bakara Suresi 8. Ayet Tefsiri.](#)